

Regeringens proposition

2011/12:22

Fortsatt giltighet av de tidsbegränsade lagarna om
hemliga tvångsmedel

Prop.
2011/12:22

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 oktober 2011

Fredrik Reinfeldt

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning, lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott och lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott ska fortsätta gälla till och med den 31 december 2013.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning.....	4
2.2	Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott	5
2.3	Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa sambandsfarliga brott.....	6
3	Ärendet och dess beredning.....	7
4	Nuvarande regler	8
4.1	Lagen om hemlig rumsavlyssning	8
4.2	Lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott.....	9
4.3	Lagen om åtgärder för att utreda vissa sambandsfarliga brott.....	11
5	Överväganden och förslag	11
	Bilaga 1 Förteckning över remissinstanser	14
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 2011	15

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2011/12:22

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om fortsatt giltighet av lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning,

2. lag om fortsatt giltighet av lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott,

3. lag om fortsatt giltighet av lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning

Häri genom föreskrivs att lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning som gäller till utgången av år 2012¹, ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2013.

¹ Lagens giltighetstid senast förlängd 2010:406.

2.2 Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen
(2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt
allvarliga brott

Prop. 2011/12:22

Härigenom föreskrivs att lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott som gäller till utgången av år 2012¹, ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2013.

¹ Lagens giltighetstid senast förlängd 2010:405.

2.3 Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen
(2008:854) om åtgärder för att utreda vissa
samhällsfarliga brott

Prop. 2011/12:22

Härigenom föreskrivs att lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott som gäller till utgången av år 2012, ska fortsätta gälla till och med den 31 december 2013.

Lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning och lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott trädde i kraft den 1 januari 2008 och gavs då en begränsad giltighetstid till utgången av år 2010 (prop. 2005/06:178 och 2006/07:133, bet. 2007/08:JuU3, rskr. 2007/08:11 samt prop. 2005/06:177 och 2006/07:133, bet. 2007/08:JuU3, rskr. 2007/08:11). Efter en förlängning av giltighetstiden gäller lagarna nu till utgången av år 2012 (prop. 2009/10:119, bet. 2009/10:JuU26, rskr. 2009/10:263). I lagarna regleras de brottsbekämpande myndigheternas möjlighet att använda hemlig rumsavlyssning vid förundersökning i brottmål respektive vissa hemliga tvångsmedel för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott.

Lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott trädde i kraft den 1 januari 2009 och gäller till utgången av år 2012 (prop. 2007/08:163, bet. 2008/09:JuU3, rskr. 2008/09:6). Lagen ger utökade möjligheter till tvångsmedelanvändning vid förundersökning angående vissa i lagen angivna brott som anses särskilt samhällsfarliga.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 23 juni 2010 gav chefen för Justitiedepartementet en särskild utredare i uppdrag att utvärdera hur de tre tidsbegränsade lagarna har tillämpats och analysera om regleringen av hemliga tvångsmedel för särskilt allvarlig eller annars samhällsfarlig brottslighet bör förändras i något eller några avseenden (dir. 2010:62). Syftet med uppdraget är att ta slutlig ställning till lagarnas fortsatta giltighet och utformning. Utredningen har antagit namnet Utredningen om vissa hemliga tvångsmedel (Ju 2010:08). Utredningen skulle enligt de ursprungliga direktiven slutredovisa sitt uppdrag senast den 29 december 2011. Genom beslut vid regeringsammastråde den 9 juni 2011 har tiden för uppdraget förlängts och utredningen ska i stället redovisa sitt uppdrag senast den 30 juni 2012 (dir. 2011:45). Arbetet med ett slutligt ställningstagande till lagarnas giltighet och utformning bedöms inte kunna avslutas innan lagarnas giltighetstid löper ut.

För att inte lagarna ska upphöra att gälla vid utgången av 2012 måste giltighetstiden förlängas. Justitiedepartementet har därför utarbetat en promemoria som behandlar frågan om lagarnas giltighetstid bör förlängas till dess att ovannämnda lagstiftningsärende har avslutats. Promemorians förslag överensstämmer med propositionens förslag. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2011/5009/Å).

Lagrådet

Med hänsyn till att förslagen i propositionen uteslutande avser förlängning av giltighetstiden av de tre lagarna anser regeringen att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4.1 Lagen om hemlig rumsavlyssning

Lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning reglerar avlyssning eller upptagning i hemlighet genom ett tekniskt hjälpmedel som återger ljud av tal i enrum, samtal mellan andra eller förhandlingar vid sammanträde eller annan sammankomst som allmänheten inte har tillträde till.

Hemlig rumsavlyssning får endast användas om någon är skäligen misstänkt för något eller några av de brott lagen omfattar. Det krävs vidare att avlyssningsåtgärden är av synnerlig vikt för utredningen, vilket innebär att det ställs ett kvalitetskrav på de upplysningar avlyssningen kan ge och ett krav på att utredningsläget gör avlyssningen nödvändig (prop. 2005/06:178 s. 57 f.). Skälen för åtgärden måste dessutom uppväga det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller för något annat motstående intresse.

Hemlig rumsavlyssning får användas vid förundersökning om brott som har ett minimistraff om fängelse i minst fyra år. Exempel på sådana brott är mord, dråp, människorov om brottet inte är mindre grovt, grov våldtäkt, grovt rån och terroristbrott om brottet inte är mindre grovt. Hemlig rumsavlyssning får även användas vid förundersökning om andra brott om det med hänsyn till omständigheterna kan antas att brottets straffvärde överstiger fängelse i fyra år och det är fråga om något av de brott som uttryckligen anges i lagen. Som exempel på sådana brott kan nämnas människohandel, våldtäkt, grovt sexuellt tvång, våldtäkt mot barn, grovt koppleri, grov utpressning, grovt övergrepp i rättsak och grovt narkotikabrott. Även vid försök, förberedelse eller stämpling till angivna brott får hemlig rumsavlyssning användas, om sådan gärning är belagd med straff och det med hänsyn till omständigheterna kan antas att gärningens straffvärde överstiger fyra års fängelse.

Avlyssningen får endast avse en plats där det finns särskild anledning att anta att den misstänkte kommer att uppehålla sig. Avser åtgärden någon annan stadigvarande bostad än den misstänktes, får hemlig rumsavlyssning användas endast om det finns synnerlig anledning att anta att den misstänkte kommer att uppehålla sig där. Det är förbjudet att avlyssna vissa platser, exempelvis massmedieredaktioner, advokatkontor, vårdmottagningar och sådana platser som stadigvarande används av präst eller person med motsvarande ställning inom trossamfund för bikt eller enskild själavård. Vidare finns ett förbud mot att avlyssna samtal eller annat tal där någon som yttrar sig inte skulle ha kunnat höras som vittne om det som har sagts eller på annat sätt framkommit på grund av bestämmelserna i 36 kap. 5 § andra–sjätte styckena rättegångsbalken.

Om det vid hemlig rumsavlyssning har kommit fram uppgifter om ett annat brott än det som legat till grund för beslutet om avlyssning, en form av s.k. överskottsinformation, får uppgifterna användas för att utreda brottet endast om det är fråga om sådant brott för vilket rumsavlyssning kunnat beviljas enligt ovan. Uppgifter under avlyssning om ett förestående brott får alltid användas för att förhindra brottet.

Frågor om hemlig rumsavlyssning prövas av domstol efter ansökan av åklagare. Rätten ska vid prövningen kalla till ett sammanträde och utse ett offentligt ombud som ska närvara vid sammanträdet. Det offentliga

ombudet har till uppgift att bevaka enskildas integritetsintressen och för att fullgöra denna uppgift har ombudet rätt att ta del av vad som förekommer i ärendet, att yttra sig och att överklaga rättsens beslut. Tiden för ett tillstånd till avlyssning får inte överstiga en månad. En begäran om förlängning hanteras på samma sätt som den ursprungliga ansökan.

Den som är eller har varit misstänkt för brott ska som huvudregel underrättas om hemlig rumsavlyssning som han eller hon har utsatts för.

Om avlyssningen har skett på plats som innehas av annan än den misstänkte, ska även innehavaren av den platsen underrättas om det inte är en sådan plats som allmänheten har tillträde till. Underrättelsen ska lämnas så snart det kan ske utan men för utredningen och senast en månad efter det att förundersökningen avslutats. En underrättelse behöver inte lämnas till den som redan har fått del av uppgifterna eller om det med hänsyn till omständigheterna uppenbarligen är utan betydelse. Om det gäller sekretess för uppgifter i underrättelsen, ska underrättelsen skjutas upp till dess sekretess inte längre gäller. Om det på grund av sekretess inte har kunnat lämnas någon underrättelse inom ett år från det att förundersökningen avslutades, får underrättelse till den enskilde underlåtas. I dessa fall ska i stället Säkerhets- och integritets-skyddsnämnden underrättas om beslutet att underlåta underrättelsen.

Svenska myndigheter kan lämna rättslig hjälp med hemlig rumsavlyssning i en utländsk förundersökning och på motsvarande sätt begära rättslig hjälp med hemlig rumsavlyssning från en annan stat i en svensk förundersökning enligt reglerna i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.

4.2 Lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott

Lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott reglerar möjligheten att använda hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning, hemlig kameraövervakning och postkontroll för att förhindra brott.

Tvångsmedel enligt lagen får användas om det med hänsyn till omständigheterna finns särskild anledning att anta att en person kommer att utöva brottslig verksamhet som innefattar vissa i lagen angivna brott. Tvångsmedlet måste dessutom vara av synnerlig vikt för att förhindra sådan brottslighet som lagen omfattar och skälen för åtgärden måste uppväga det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den som tillståndet avser eller för något annat motstående intresse.

Bland de brott som omfattas av lagen kan nämnas sabotage, mordbrand, flygplats sabotage, uppror, spioneri och terroristbrott. Även mord, dråp, grov misshandel, människorov och olaga frihetsberövande kan utgöra grund för tvångsmedelsanvändning enligt lagen, om dessa brott begås i avsikt att påverka offentliga organ eller journalister att vidta eller avstå från att vidta en åtgärd eller att hämnas en åtgärd.

Det är särskilt reglerat vilka teledresser som kan teleavlyssnas eller teleövervakas och vilka platser som kan kameraövervakas. Hemlig avlyssning får endast avse en teledress som under den tid tillståndet avser innehas eller har innehafts av den för tvångsmedlet aktuella

personen eller annars kan antas ha använts eller komma att användas av honom eller henne, eller en teleadress som det finns synnerlig anledning att anta att denna person under den tid tillståndet avser har kontaktat eller kommer att kontakta. På samma sätt får kameraövervakning endast avse en plats där den för tvångsmedlet aktuella personen kan antas komma att uppehålla sig eller en plats där den brottsliga verksamheten kan antas komma att utövas eller en nära omgivning till denna plats.

Det är förbjudet att avlyssna telefonsamtal eller andra meddelanden mellan den som är misstänkt för något brott och hans eller hennes försvarare. Om det under avlyssningen framkommer att det är fråga om sådant samtal eller meddelande, ska avlyssningen avbrytas.

Om det vid tvångsmedelsanvändning enligt lagen har kommit fram uppgifter om annan brottslig verksamhet än den som omfattas av tillståndet, en form av s.k. överskottsinformation, får uppgifterna användas för att utreda brottet endast om det är fråga om ett sådant brott för vilket tillstånd enligt lagen kunnat beviljas eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott om sådan gärning är belagd med straff. Uppgifter under avlyssning om ett förestående brott får alltid användas för att förhindra brottet.

Frågor om tvångsmedel enligt lagen prövas av domstol efter ansökan av åklagare. Rätten ska vid prövningen kalla till ett sammanträde, vid vilket ett offentligt ombud som utses av domstolen ska närvara för att bevaka enskildas integritetsintressen. Ombudet har rätt att ta del av vad som förekommer i ärendet, att yttra sig och att överklaga rättsens beslut. Tiden för ett tillstånd till tvångsmedel enligt lagen får inte överstiga en månad från beslutet. En begäran om förlängning hanteras på samma sätt som den ursprungliga ansökan.

Den som varit utsatt för tvångsmedel med anledning av misstanke om mord, dråp, grov misshandel, människorov eller olaga frihetsberövande i avsikt att påverka offentligt organ eller den som bedriver journalistik i dennes yrkesutövning, ska som huvudregel underrättas om åtgärden. Om åtgärden har avsett en teleadress eller en plats som innehas av någon annan ska även denne underrättas. Vid hemlig kameraövervakning behöver dock innehavaren av en sådan plats till vilken allmänheten har tillträde inte underrättas. Underrättelsen ska lämnas så snart det kan ske efter att det ärende i vilket åtgärden vidtogs avslutades. En underrättelse behöver inte lämnas till den som redan har fått del av uppgifterna eller om det med hänsyn till omständigheterna uppenbarligen är utan betydelse. Om det gäller sekretess för uppgifter i underrättelsen, ska underrättelsen skjutas upp till dess sekretess inte längre gäller. Om det på grund av sekretess inte har kunnat lämnas någon underrättelse inom ett år från det att det ärende i vilket åtgärden vidtogs avslutades, får underrättelsen underlåtas. I dessa fall ska i stället Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten underrättas om beslutet att underlåta underrättelsen.

4.3 Lagen om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott Prop. 2011/12:22

Lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott gäller vid förundersökning angående vissa brott som har ansetts särskilt allvarliga för landets säkerhet. Lagens tillämpningsområde omfattar vissa allmänfarliga brott som sabotage och grovt sabotage samt mordbrand, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, kapning, sjö- eller luftfartssabotage eller flygplatssabotage om brottet innefattar sabotage. Lagen omfattar också vissa högmålsbrott, t.ex. uppror och olovlig kårverksamhet, samt vissa brott mot rikets säkerhet, t.ex. spioneri och grovt spioneri. Dessutom omfattas terroristbrott samt brott enligt lagen om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet och enligt lagen om offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet. Lagen gäller även försök, förberedelse eller stämpling till samtliga uppräknade brott, om sådan gärning är straffbelagd.

Lagen innehåller tillägs- och undantagsbestämmelser till tvångsmedelsregleringen i rättegångsbalken och ger utvidgade möjligheter att använda beslag, postkontroll, hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning.

Lagen medger bl.a., till skillnad från vad som gäller enligt bestämmelserna i rättegångsbalken, att beslag av sådant skriftligt meddelande mellan närstående som avses i 27 kap 2 § 2 rättegångsbalken får göras oavsett vilken straffskala som gäller för brottet. Vidare kan tillstånd till hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervakning meddelas även om vissa av de krav som ställs i rättegångsbalken inte uppfylls. Tillstånd till postkontroll och till hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervakning kan enligt lagen i brådskande fall ges av åklagare medan rättegångsbalken förutsätter att domstolen beslutar i dessa frågor. Om åklagaren har fattat ett beslut om beslag av skriftligt meddelande mellan närstående eller har meddelat tillstånd till postkontroll, hemlig avlyssning eller övervakning ska han eller hon genast göra en anmälan om åtgärden till rätten. Rätten ska upphäva åklagarens beslut om det saknas skäl för den beslutade åtgärden. Om ett tillståndsbeslut har upphört att gälla innan domstolen har prövat ärendet ska åklagaren i stället anmäla åtgärden till Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden.

Lagen används uteslutande i Säkerhetspolisens verksamhet.

5 Överväganden och förslag

<p>Regeringens förslag: Giltighetstiden för lagen om hemlig rumsavlyssning, lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott respektive lagen om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott förlängs till och med den 31 december 2013.</p>
--

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker eller har inte någon erinran mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om hemlig rumsavlyssning och lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott gavs båda, då de trädde i kraft den 1 januari 2008, en begränsad giltighetstid till utgången av år 2010. Skälet som regeringen angav för den begränsade giltighetstiden var, att även om det på goda grunder kunde förväntas att respektive tvångsmedelsreglering skulle komma att vara effektiv i den brottskämpande verksamheten, så rörde det sig om nya metoder i Sverige som dessutom innebar vissa risker för otillbörliga integritetsintrång. En utvärdering av lagarnas tillämpning bedömdes kunna utgöra ytterligare underlag inför ett ställningstagande till om det finns skäl att permanenta lagarna (prop. 2005/06:178, s. 47, bet. 2007/08:JuU3, s. 13).

På motsvarande sätt gavs lagen om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott då den trädde i kraft den 1 januari 2009 en begränsad giltighet till och med utgången av år 2012. Som skäl för att tidsbegränsa lagen angav regeringen, med anledning av synpunkter från Lagrådet, att en samlad översyn av de regler om tvångsmedelsanvändning som nu finns spridda i olika lagar skulle ha ett stort värde och att regeringen avsåg att återkomma till frågan om en sådan översyn efter det att den då pågående utvärderingen av lagen om hemlig rumsavlyssning och lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott hade avslutats. I avvaktan på denna översyn ansågs det ändamålsenligt att tidsbegränsa den föreslagna lagen (prop. 2007/08:163, s. 69).

En utvärdering av lagen om hemlig rumsavlyssning och lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott överlämnades till regeringen år 2009 (SOU 2009:70). Med anledning av denna utvärdering förlängdes lagarnas giltighetstid till utgången av år 2012 (prop. 2009/10:119, bet. 2009/10:JuU26, rskr. 2009/10:263). Skälet som angavs för förlängningen var att underlaget för utvärderingen var alltför begränsat för att det skulle vara möjligt att dra några säkra slutsatser om huruvida lagarna fått avsedd effekt eller uppfyllt myndigheternas behov och att en fortsatt utvärdering därför var nödvändig.

När det gäller lagen om hemlig rumsavlyssning angav regeringen i samband med förslaget om förlängning att en fortsatt utvärdering måste genomföras med utgångspunkt från att antalet tillstånd även fortsättningsvis kommer att vara begränsat och att en välgrundad bedömning av den effekt tvångsmedlet har gett förutsätter en ingående analys av de enskilda ärendena med utgångspunkt i det syfte som tvångsmedlet har (a. prop. s. 19).

När det gäller lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott uttalade regeringen att de erfarenheter av lagen som redovisades i den genomförda utvärderingen utgjorde skäl att närmare överväga utformningen av regleringen om preventiv tvångsmedelsanvändning i förhållande till avsikten med lagstiftningen och myndigheternas behov samt att denna fördjupade utvärdering bl.a. bör innefatta en analys av tillämpningen i enskilda fall (a. prop. s. 21).

Regeringen uttalade vidare att det vid en fortsatt utvärdering av de två lagarna även bör göras en utvärdering av lagen om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott, eftersom det innebär en möjlighet att samlat

överväga Säkerhetspolisens behov av att använda hemliga tvångsmedel i såväl underrättelseskedet som under förundersökning. Även den öppna polisens behov av att använda sig av hemliga tvångsmedel i underrättelseskedet borde enligt vad regeringen uttalade analyseras.

Genom att de tre tidsbegränsade lagarna om hemlig tvångsmedelsanvändning på detta sätt analyseras i ett sammanhang skapas förutsättningar att få en samlad bild av vilket behov myndigheterna har av att använda sig av hemliga tvångsmedel och vilken effekt dessa har på såväl brottsligheten som skyddet för den personliga integriteten (a. prop. s. 21–22).

Som nämns i avsnitt 3 gav chefen för Justitiedepartementet med stöd av regeringens bemyndigande den 23 juni 2010 en särskild utredare i uppdrag att utvärdera hur de tre tidsbegränsade lagarna har tillämpats och analysera om regleringen av hemliga tvångsmedel för särskilt allvarlig eller annars samhällsfarlig brottslighet bör förändras i något eller några avseenden (dir. 2010:62). Syftet med uppdraget är att ta slutlig ställning till lagarnas fortsatta giltighet och utformning. Utredningen skulle enligt de ursprungliga direktiven slutredovisa sitt uppdrag senast den 29 december 2011. Genom beslut den 9 juni 2011 har tiden för uppdraget förlängts och uppdraget ska i stället redovisas senast den 30 juni 2012 (dir. 2011:45). Skälet till den förlängda utredningstiden är att det rör sig om ett omfattande uppdrag med högt ställda krav på kartläggning av lagarnas tillämpning och på analys av bl.a. behov, nytta och integritetsintrång. Regeringen är angelägen om ett gediget och genomarbetat underlag inför ett ställningstagande till hur en framtida reglering av hemliga tvångsmedel för särskilt allvarlig eller annars samhällsfarlig brottslighet bör utformas.

Mot bakgrund av att utredningen kommer att redovisa sitt uppdrag först den 30 juni 2012 är det inte möjligt att ta slutlig ställning till lagarnas giltighet och utformning innan lagarna upphör att gälla den 31 december 2012. En proposition som behandlar förslagen i det betänkande som utredningen kommer att överlämna till regeringen kan tidigast lämnas till riksdagen under våren 2013. I avvaktan på att lagstiftningsärendet kan slutföras bör lagarnas giltighetstid förlängas. Lagarnas giltighetstid bör förlängas ett år, dvs. till och med den 31 december 2013.

Den förlängning av giltighetstiden för lagarna som föreslås bör inte medföra några kostnadsökningar för rättsväsendet.

Förteckning över remissinstanser

Prop. 2011/12:22
Bilaga 1

Remissvar har inkommit från Svea hovrätt, Stockholms tingsrätt, Göteborgs tingsrätt, Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Säkerhetspolisen, Säkerhets- och integritetsskyddsnamnden, Tullverket och Sveriges advokatsamfund.

Riksdagens ombudsmän har meddelat att man avstår från att yttra sig.

Civil Rights Defenders har beretts tillfälle att yttra sig men har avstått.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 2011.

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Bildt, Ask, Larsson, Hägglund, Carlsson, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Ohlsson, Norman, Attefall, Kristersson, Ullenhag, Hatt, Ek, Lööf

Föredragande: statsrådet Ask

Regeringen beslutar proposition 2011/12:22 Fortsatt giltighet av de tidsbegränsade lagarna om hemliga tvångsmedel